

”EU-kultur” og Europas kultur

AF BENT JENSEN, PROFESSOR, DR.PHIL., FRØRUP JP 8/6-2013

Et foretagende som EU, der fornægter sit grundlag, er dømt til at gå til grunde. Hvis man ikke vil vedstå sin fortid, har man ingen fremtid.

Det er svært at være uenig med Per Nyholm i meget af det, han nævner i sin udlandskronik (”Europa – et globalt håb” 8/5). At Europas historie er »rig og afvekslende«, kan vist ingen modbevise - men det gælder jo for det meste på denne syndige jord.

Jeg husker også tydeligt Ungarn 1956, hvor jeg afleverede min beskedne skærv til Ungarnsindsamlingen på Tinghuset i Kjellerup, og hvor jeg hørte oplæsning af patriotiske ungarske tekster i Missionshuset i Bethaniagade. Jeg var (naturligvis) også stærkt optaget af foråret i Tjekkoslaviet i 1968 og af den polske frihedsbevægelse Solidaritet i 1980, ligesom jeg rejste i og skrev om de baltiske lande og i andre sovjetrepublikker – inklusive den russiske – under frigørelsen fra den virkeliggjorte socialisme i slutningen af 1980’erne.

Jeg mener (selvfølgelig) også, at de ufolkelige og undertrykkende sovjetiske socialistiske regimer i de østeuropæiske lande fra Rusland i øst til Østtyskland i vest var en katastrofe for disse nationer. Jeg blev utrolig glad, da disse totalitære regimer brød sammen – og jeg har skrevet herom bl.a. i talrige baggrundsartikler og kronikker i nærværende avis.

Jeg har faktisk brugt størsteparten af mit liv på at sætte mig ind i disse idiotiske regimers oprindelse, udvikling og ideologiske grundlag. Ikke fordi det i sig selv var nogen bedrift – jeg var ansat til det. Men denne livslange beskæftigelse har vaccineret mig mod totalitære fristelser af enhver art. Jeg kender de totalitære lus på travet, og jeg kan mærke den totalitære stank, hvor den end kommer fra.

Jeg er naturligvis også som min landsmand Per Nyholm dansker og derfor europæer – hvad ellers? Men jeg er ikke ”overbevist europæer” i den kunstige betydning af dette begreb, som han tillægger det. Jeg er af fødsel, opdragelse og uddannelse dansker først - og derpå selvfølgelig europæer i den forstand, at Danmark ligger i Europa, og at min nations historie og dermed kultur også er blevet formet af de andre europæiske nationer – først og fremmest af det nære Tyskland, men også af det nære England og Holland og af det lidt fjernere Frankrig, Italien – samt indirekte det klassiske Grækenland og Rom.

Ligesom i øvrigt de kimbære og teutoner, der fra Jylland vandrede mod syd, har påvirket den romerske kultur.

Nyholms kronik var illustreret med et billede af, hvordan den kristne påske fejres i det katolske Litauen – troende forsamlet på en plads formentlig foran en kirke om natten med lys i hænderne. Sådan som man (endnu) kan opleve det over alt i Europa – fra Jekaterinburg i Rusland til Cork i Irland. Europas kraftigste kulturelle kendetegn er jo den dybe påvirkning fra kristendommen. Uden kristendommen intet Europa, som det har udviklet sig gennem 2.000 år.

Men det vil EU’s herskere ikke vide af. Kommissionen og dens højtlojerede bureaukrater udfolder febrilske bestræbelser for at fortrænge og rent ud fornægte denne historiske kendsgerning. Man modsatte sig i sin tid, at dette indlysende forhold blev nævnt som et faktum fortalt til EU’s ”grundlov”. Man kunne jo komme til at fornærme nogen. Men et foretagende, som fornægter sit grundlag, er dømt til at gå til grunde. Hvis man ikke vil vedstå sin fortid, har man ingen fremtid. Og det er da også netop det, der nu viser sig daglig for øjnene af de mennesker, der lever i Europa, selv om de skræmte og overfladiske politikere i Bruxelles, Berlin, London, Paris, Stockholm og København gør alt for at fornægte den skræmmende udvikling, som er kommet ud af kontrol.

Der er ikke, som Per Nyholm påstår, tale om, at ”populister” og ”demagoger” misbruger noget som helst. Den demografiske og kulturelle katastrofe og det barbari, der oftere og oftere udfolder sig i de europæiske byer, er en uafviselig kendsgerning - optøjer, opfordringer til mord på kritikere af ”fredens religion”, mord og mordforsøg, halshugning på åben gade, afbrænding af biler, børnehaver, skoler, brand- og politistationer, chikane af jøder, hele bydele underkastet sharia – fortsæt selv den endeløse række af utålelige og uacceptable tildragelser i lande, der i misforstået godgørelse har slået portene op for barbarer, der naturligvis aldrig skulle have fået mulighed for at misbruge de frihedsrettigheder og de generøse sociale ydelser, som den godlidende europæiske elite tildeler dem.

EU – der som regel frimodigt betegner sig selv som ”Europa” – har nu fundet det nødvendigt at iværksætte endnu et propagandafelttog mod borgerne i de europæiske lande. Det er i sig selv et tegn på, at EU befinder sig i en alvorlig krise. Der er jo ingen grund til at fremhæve egne fortræffeligheder, hvis disse er åbenbare for alt folket. Nu skal europæisk kultur bruges til at skabe optimisme i den dybe økonomiske krise, som europoprojektet har fremkaldt.

Jeg ønsker Per Nyholm til lykke med, at han er blevet medlem af overkommisær Barrosos ”kulturgruppe”. Jeg er sikker på, at denne gruppe af ”overbeviste” europæere nok skal få skrevet et fint og velklingende manifest om Europas glørværdige kultur – sådan som den var engang. Og jeg vil ikke blive forbavset, hvis ”kulturgruppen” undgår at forholde sig til den dødelige fare, der truer de europæiske nationers kultur i aller videste forstand, og som skrives med fem bogstaver: I-S-L-A-M, den velsignede fredens religion, hvis krigeriske og formørkede imamer ophidser uvidende voldsmand i de europæiske

storbyers ghettoer, som de facto udgør en femtekolonne i de europæiske nationers hjerte.

Man kan nedsætte nok så mange "kulturgrupper" og holde nok så mange fine konferencer om europæisk kultur og udsende alle de manifeste om den gloriøse europæiske civilisation, man lyster – i hvert fald så længe de europæiske skatteydere kan afpresses til at betale for den slags. Og så længe disse kulturgrupper i det hele taget er i stand til at komme frem til de fine hoteller og konferencesale for gadeoptøjer, overfald på fredelige borgere og brændende biler.

Virkeligheden i de europæiske byer kan ikke snakkes væk med foredrag om kulturhistorie. Virkeligheden er en hård hund, og den vil blive ved med at glamme. Dante, Michelangelo, Shakespeare, Rubens, Goethe, Holberg, Kierkegaard, Andersen og Grundtvig ville rotere i deres grave, hvis de vidste, hvad der nu finder sted i deres lande. De har ikke brug for EU-propaganda, de er umiddelbart tilgængelige. De var ikke engang "overbeviste europæere", men italienere, englændere, hollændere, tyskere og danskere.

Hvordan forestiller overkommissær Barrosos kulturgruppe sig mon, at voldtægtsforbryderne, økse-morderne og det hav af formørket islamisk sharia, som de svømmer i, og som intet aner om europæisk kultur, skal annamme deres europæiske kulturmanifest? De nærer jo et dybt had til den europæiske civilisation. Deres egen "kultur" er begrænset til nogle hadefulde skriftsteder i Koranen.

Jeg gentager: De europæiske nationer befinder sig i en dyb krise, som er forårsaget af letsindige politikere og erhvervsfolk, som naivt troede, at »en fremmed er en ven, som du endnu ikke har mødt«.

Den engelske soldat Lee Rigby mødte for nylig et par fremmede morderiske venner på gaden i London, som han ikke tidligere havde truffet. En fransk soldat mødte dagen efter sin ukendte ven i Paris, som forsøgte at skære halsen over på ham. En førtidspensionist i Odense blev mødt af tre unge ukendte venner, som slog ham fordærvet. I Boston myrdede to venner uskyldige amerikanere. Kurt Westergaard og Lars Hedegaard har også mødt deres venner, men slap med skrækken. Denne avis og dens medarbejdere har været mål for menneskeslagterne. Listen er endeløs ...

Men "Europa", altså EU, har ingen vilje til at overleve og beskytte de europæiske nationer. EU har ingen realitetssans eller råstyrke, kun de såkaldte "europæiske værdier", som overhovedet ikke er europæiske. EU messer i det uendelige ordet "dialog" og tror åbenbart, at man kan berolige barbarerne og betale sig fra de livstruende problemer ved at bruge milliarder på puljer og "indsatser" og ved at sende penge til korrupte regimer i Mellemøsten og Nordafrika. Det kan man ikke.

USA har nødvendig militær magt. (Vi var under Den Kolde Krig solgt til stanglakrids, hvis ikke USA havde været der til at beskytte de europæiske nationer.) Storbritannien kan endnu som nation og stat sætte magt bag sin politik, hvis den politiske klasse vil det. Frankrig ligeså. Men EU?

Kommissærerne i Bruxelles bestyrer kun en gavebod for lånte penge.

I den virkelig eksisterende, rå og nådesløse verden er nationerne nødt til at have muskelkraft, hvis de vil overleve. "Kultur" i betydningen kulturhistoriske glansbilleder hjælper ikke, når du står ansigt til ansigt med barbariet. Imamerne og deres økse-mordere hvæsser deres våben, når de hører ordet kultur. Deres "kultur" er det stik modsatte af traditionel jødisk-kristen europæisk kultur og civilisation. Og de kan ikke beskyldes for at lægge skjul på deres hensigter.

Derimod kan EU-kommissærerne og de "overbeviste europæere" med føje beskyldes for at have skabt nogle nu næsten uløselige problemer i de gamle europæiske kulturnationer; for intet seriøst at foretage sig for at begrænse skadevirkningerne; og for aktivt at skjule tragedien og angribe og straffe dem, der råber vagt i gevær.

De er Europas og den europæiske kulturs ødelæggere.